ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Ἡ Ἑταιρία Λιπασμάτων πολεμεῖ τὴν Ἴδρυσιν Ἐργοστασίων ὑπὸ τῶν Συνεταιριστικῶν Ὀργανώσεων

Τοῦ κ. Ἀντων. Σταθακοπούλου τ. Ὑπ(ουργοῦ) Ἐνώσ. Γεωργ. Συν)σμῶν Πατρῶν

Στὸ τεῦχος Ἀπριλίου τοῦ ἐπισήμου ὀργάνου τῆς Ἑταιρίας Λιπασμάτων «Ἀγροτικὸς Ταχυδρόμος» δημοσιεύονται δυὸ ἀρθρίδια δι' ὧν ἐπικρίνεται ἡ Ἕνωσις Σταφιδικῶν Συνεταιρισμῶν Ἀιγιαλείας «ποὺ θέλει καλὰ καὶ σώνει νὰ ἀποκτήσῃ σταφιδεργοστάσιο».

Καὶ πρῶτον παραξενεύεται καθένας διατὶ καὶ ἐν τίνι δικαιώματι ἐπεμβαίνει ἡ Ἑταιρία αὕτη ἀναρμοδίως καὶ ἀπρόσκλητος εἰς ζητήματα τὰ ὁποῖα οὔτε τὴν ἐνδιαφέρουν οὔτε τὴν ἀφοροῦν καὶ ἐπομένως εὐδεμίαν θέσιν ἔχει. Δεύτερον, μία Ἑταιρία, ὅσον καὶ ἂν καλύπτεται ὀπισθεν τῆς ἀνωνυμίας ἔπρεπε νὰ σίβεται τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ἐξακριβώνῃ πρῶτα ὅσα γράφει. Καὶ τρίτον, ἐφ' ὅσον — ὅπως γράφει — πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἕνα ἀπευδαῖο θέμα ἀρχῆς «μὲ σεβαρότητα», ἐπεριττεύαν αἱ ἀνέρμοστοι φράσεις, ὑπαινιγμοὶ καὶ ἐπιθέσεις κατὰ ὁπολλήλων συνεταιρικῶν Ὀργανώσεων πολιτευομένων, κομμάτων κ.λπ.

Παρ' ὅλα ταῦτα πρέπει νὰ λάβῃ μίαν ἀπάντησιν, δεδομένου μάλιστα, ὅτι δὲν ἐδόθη — ἐσφαλμένως — τοιαύτη εἰς παρόμοιον προηγούμενον δημοσίευμα «Εἰδικοῦ» σταφιδεμπόρου Αἰγίου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον δανείζεται τὰ βέλη της ἡ Ἑταιρία Λιπασμάτων πρὸς ματαίωσιν τῆς ἱδρύσεως τοῦ Σταφιδεργοστασίου Αἰγίου.

Καὶ ὁ μὲν ἐξ Αἰγίου σταφιδέμπορος γράφων ἀνακριβείας ἔχει ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ ἐλαφρυντικὸν ὅτι ἀμύνεται ὑπὲρ ἰδίων συμφερόντων τῆς τάξεώς του, ἐνῶ ἡ Ἑταιρία Λιπασμάτων, ἐφέσει ἐδώρησε σκέπιον ἡ ἐπιφελὲς νὰ παίξῃ ἀπρόσκλητος τὸν ρόλον τοῦ ἐπικριτοῦ ἀλλοτρίων ὑποθέσεων, ἐδεισπρεγευμένως νὰ ἐξακριβώσῃ ἀπὸ τὴν Α.Τ.Ε. ἢ τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, ἢ τὸν Α.Σ.Ο. ἢ τὴν Ἕνωσιν Αἰγιαλείας, τὰ πραγματικὰ στοιχεῖα τοῦ ζητήματος, ἐπότε θὰ ἐμάνθανε τὰ κατωθι, τὰ ὁποῖα καὶ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν «Ἐθνικὴν Φωνὴν τῶν Ἀγροτῶν».

Κατὰ τὴν ὑπεύθυνον βεβαίωσιν τοῦ Α.Σ.Ο. ἐν Αἰγιαλείᾳ ἀλειτουργοῦσαν προπολεμικῶς, κατόπιν ἐπισήμου ἀπογραφῆς τοῦ 1938, 33 ἐν ὅλῳ σταφιδεργοστάσια. Ἑπομένως ὁ ἀριθμὸς 16 τοῦ ἄνω δημοσιεύματος ἀπέχει τῆς ἀληθείας κατὰ 50ο/ο. Ἐξέλιπον δὲ λέγω ἀχρηστεύσεως ἢ καταστροφῆς κατὰ τὴν κατεχὴν πλέον τῶν 50ο/ο τῶν προπολεμικῶν σταφιδεργοστασίων. Ἑπομένως τὰ ἀπομένοντα δὲν ἐπαρκοῦν οὔτε διὰ τὸ ἡμισυ τῆς σταφιδοπαραγωγῆς Αἰγιαλείας. Ἐκ τούτου δὲ ὁ Α.Σ.Ο. ἀναγκάζεται νὰ στειβάξῃ τὴν σταφίδα ἐλλείψει χώρου εἰς μεγάλο ὕψος πρὸς ζημίαν τῆς ποιότητος.

Ἐπίσης ἀνακριβὴς εἶναι ἡ ἀναγραφομένη εἰς τὸ ἴδιον ἄνω δημοσίευμα παραγωγὴ Αἰγιαλείας. Σκοπίμως ἀναβιβάζεται ἡ προπολεμικὴ παραγωγὴ καὶ ὑπεβιβάζεται ἡ μεταπολεμική, ἐνῶ συμβαίνει τὸ ἀντίθετον.

Τὰ ἐπίσημα στοιχεῖα τοῦ Α.Σ.Ο. γράφουν τὰ ἑξῆς.

Παραγωγὴ Αἰγιαλείας εἰς ἐνετικὰ χιλιόλιτρα 15 προπολεμικῶν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ 1925 — 1940 μέσος ὅρος 27.780 Παραγωγὴ 1947—48 ἐνετ. χιλιολ. 30.000. Παραγωγὴ 1948—40 ἐνετ. χιλιόλ. 28.600.

Ἡ παραγωγὴ Αἰγιαλείας δὲν αὐξήθη κατὰ 6ο/ο τῆς προπολεμικῆς, ἀνακριβὲς δὲ γράφεται ὅτι ὑπῆρξεν ἠλαττώθη κατὰ 40ο/ο. Ἡ αὔξησις προέρχεται, διότι κατὰ τὰ τελευταῖα προπολεμικὰ ἔτη ἐφυτευγράθησαν μεγάλαι ἐκτάσεις εἰς τὰς ἡμιορεινὰς καὶ ὀρεινὰς περιφερείας (ἔπου τίποτε ἄλλο δὲν εὐδοκιμεῖ ἐκτὸς τῆς σταφίδος), αἵτινες τώρα ἤρχισαν νὰ ἀποδίδουν.

Δὲν εὐσταθοῦν ἐπομένως οἱ ἰσχυρισμοὶ περὶ ἐπαρκείας τῶν ὑφισταμένων ἐγκαταστάσεων ἢ περὶ κλεισίματος αὐτῶν μὲ τὴν ἴδρυσιν τοῦ νέου. Κανένα ἐργοστάσιον δὲν θὰ κλείσῃ. Ὅλα θὰ ἐργασθοῦν, ἀλλὰ καὶ ἄλλα θὰ χρειασθῇ νὰ ἱδρυθοῦν μὲ τὴν προβλεπομένην αὔξησιν τῆς παραγωγῆς. Ἡ Ἕνωσις Συν)σμῶν Αἰγιαλείας δὲν ἀδιαφόρησε, δὲν ἐνήργησε ἔναι θελικῶς, εὐδεμίαν σπατάλην ἐπέτρεψε, οὐδένα ἠδίκησε.

Αἱ Συνεταιρικαὶ Ὀργανώσεις δὲν θὰ ἀχρηστεύσουν χρησίμους, ἐπωφελεῖς καὶ καλὰς ἐγκαταστάσεις. Θὰ συμπληρώσουν ὅμως σιγὰ-σιγὰ τὰ δημιουργούμενα κενά, ποὺ θὰ ἔχουν ἀνάγκην οἱ ἀγρόται διὰ τὴν κατεργασίαν τῶν προϊόντων των (σταφυλῶν, σευλτανίνας, ἐλαιῶν, ὁπορῶν κηπευρικῶν, γάλακτος κ.λ.π. ὡς καὶ ὅσων ἔχουν ἀνάγκην, ὡς φυσικοὶ καὶ ἀποκλειστικοὶ ἐκαταναλωταὶ (ἀζώτου, νέων ἢ τελειοποιημένων λιπασμάτων, φαρμάκων καὶ λοιπῶν γεωργικῶν εἰδῶν).

Παρεμείας ἐπιχειρήσεις πρέπει νὰ παύσουν νὰ τὰς θεραεῦν κληρονομικὰς, δεδομένου μάλιστα τοῦ νόμου περὶ ἐκφυλισμοῦ. Τὰ περὶ ἀπεζημιώσεως προτεινόμενα θὰ μείνουν πεδὸν εὐσεβεῖς. Ἀρκετὰς ἀπεζημιώσεις πληρώνουν οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ εἰς μερικοὺς ἐμπόρους οἵτινες ἐγκαταλείψαντες τὸ σταφιδεμπόριον ἐπεδόθησαν εἰς ἄλλας ἐπιχειρήσεις.

Ἡ Ἑταιρία Λιπασμάτων γράφει: «Τὸ πρῶτον καὶ θεμελιῶδες ἔργον τῶν Συνεταιρισμῶν Αἰγιαλείας εἶναι ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ καλὴ ἀπόδοσις τῆς παραγωγῆς». Εἶναι βέβαιοι ὅτι τὸ ἔχουν ἐκπληρώσει αὐτό, ὥστε νὰ τοὺς περισσεύσι καιρὸς γι' ἄλλα δευτερεύοντα; Ἡ ἁπλῶς ἀφίνουν τὸ γάμο καὶ πηγαίνουν «γιὰ πουρνάρια».

Σφάλλεται ἡ Ἑταιρία Λιπασμάτων. Ἀγνοεῖ τὰ περὶ Συνεταιρισμῶν.

Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ τὴν παραπέμψωμεν εἰς τὰ Καταστατικὰ τῶν Σταφιδικῶν Συνεταιρισμῶν Αἰγιαλείας, ὅπου θὰ ἔβλεπε ὅτι οἱ σκοποὶ αὐτῶν ἀναγράφενται κατὰ σειρὰν ὡς ἑξῆς: Συγκέντρωσις, ἐπεξεργασία, ἀπὸ κοινοῦ πώλησις σταφιδοκάρπου, ἐξεύρεσις καταναλώσεως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ, διαφήμησις, ἐξασφάλισις συμφερωτέρων τιμῶν ἀνοικίασις ἢ ἀπόκτησις ἀποθηκῶν πρὸς ἀποθήκευσιν καὶ ἐπεξεργασίαν, χορήγησις πιστώσεων, καλλιτέρευσις καλλιεργείας καὶ καταστάσεως συνεταίρων, χονδρικὴ πρεμήθεια εἰδῶν κ.λπ.

Πρῶτοι ἄδεν καὶ θεμελιώδεις σκοποὶ τῶν Συνεταιρισμῶν εἶναι οἰκονομικοί, ὁ τῆς συγκεντρώσεως, ἐπεξεργασίας, καὶ ἀπὸ κοινοῦ πωλήσεως. Τὸ θεμελιῶδες αὐτὸ ἔργον ἤρχισαν νὰ ἐπιτελοῦν οἱ Συνεταιρισμοὶ ἐν Αἰγιαλείᾳ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς των πρὸ 35ετίας. Εἰς τὰς ἀρχὰς ἀνοικίασαν ἀποθήκας κατόπιν ἀνοικιασαν σταφιδεργοστάσια ὅπου συνεσκευάζον τὸν σταφιδόκαρπόν των. Ἀπὸ τοῦ 1920 εἶχον ἀποκτήσῃ ἰδιόκτητα σταφιδεργοστάσια καὶ ἀπὸ τοῦ 1928 ἔγινε ἔναρξις ἀνεγέρσεως τοῦ πρώτου σταφιδεργοστασίου τῶν Συνεταιρισμῶν. Εἶναι περισσότερα τὰ ἰδιόκτητα ἐργοστάσια τῶν Συν)σμῶν ἀπὸ τὰ τῶν ἐμπορίων. Μόνον ἡ Ἕνωσις Συν)σμῶν Αἰγιαλείας ἀνανέωσε τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ ἀχρηστευθέντος κατὰ τὴν κατεχὴν σταφιδεργοστασίου. Μὲ τὸ νέον δὲ ἱδρυθησόμενον τοιοῦτον θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἐνιαίας διαχειρίσεως καὶ τυποποιήσεως σύμφωνα μὲ μακροσκελεστάτην σπουδαιοτάτην μελέτην τοῦ ἀνωτέρω «εἰδικοῦ» σταφιδεμπόρου, ὑπεβληθεῖσαν πρὸ ἐτῶν εἰς τὸν Α.Σ.Ο.

Οἱ Συν)σμοὶ κατήργησαν διὰ τῆς τμηματικῆς διαθέσεως τοῦ προϊόντος τὸ ἀρχέγονον καὶ ὀλέθριον σύστημα τῆς κενοσένιας, τὸ ὁποῖον ἐφηρμόζετο προσυνεταιρικῶς καὶ ὑπεβίβαζε τὴν τιμήν του. Οἱ Συν)σμοὶ ἐπάταξαν τὴν τοκεγλυφίαν, τὸ ξυγκεζύγιασμα, τὰ δεκάλιτρα καὶ τὰς ἄλλας ἐκμεταλλεύσεις τοῦ προσυνεταιρικοῦ σταφιδεμπορίου. Ἀλλὰ καὶ οἱ Συν)σμοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ διὰ τῶν πιστώσεων εἰς μετρητά, λιπάσματα, γεωργικὰ εἴδη συνετέλεσαν εἰς τὴν καλυτέραν ἀπόδοσιν τῆς παραγωγῆς. Ἐπίσης διὰτῆς προμηθείας μέσω τοῦ Α.Σ.Ο. ἀπεξηραντικῶν μέσων ἐξησφάλισαν καὶ τὴν ποιότητα.

Τὰ ἀνωτέρω, γνωστὰ εἰςτοὺς πλείστους τῶν Ἑλλήνων, θὰτὰ ἀμάνθανε καὶ ἡ Ἑταιρία Λιπασμάτων, ἐὰν ἐφρέντιζε ἐγκαίρως, ἐπότε θὰ ἐπερίττευε ἡ ἐπίδειξις πτωχοῦ πνεύματος εἰς βάρος τῆ Ἑνώσεως.

Ἡ πολεμικὴ τῆς ἑταιρίας λιπασμάτων κατὰ τῶν ὁπαλλήλων τῶν Συν)σμῶν «τῶν κολαφερεμένων γραφιάδων» ὅπως τοὺς ἀποκαλεῖ, εἶναι ἐντελῶς ἄδικος. Μήπως οἱ ἰδικοί της ὑπάλληλοι φεροῦν Μεγαρίτικες πουκαμίσες, ἰδίᾳ κατὰ τὰ ταξείδια των στὰς ξένας Πρωτευούσας πρὸς ἐπίτευξιν βοηθείας δι' Ἴδρυσιν Ἐργοστασίου ἢ εἶνε ἄγγελοι μὲ εὐθύνας, μὲ κεφάλαια ἰδικά των κ.λπ.

Ὁ χῶρος τῆς ἐφημερίδος εἶνε πολύτιμος καὶ τὴν ἀπάντησίν μας ὁλοκληρωμένην θὰ τὴν συνεχίσωμεν καὶ ἄλλοτε.

ΑΝΤΩΝ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ζητεῖται παῖς 14—16 ἐτῶν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Μικρὰ νέα

Τὰς τελευταίας ἡμέρας παρετηρήθη μεγάλη κίνησις εἰς τὰ διάφορα παραθεριστικὰ κέντρα τοῦ νομοῦ μας.

—Εἰς τὸ Καλέντζι, τὴν Τσαπουρνιά, τοῦ Μίχα, τὴν Βλασίαν, Λαμπίρη, Ἀραχωβίτικα, οἱ παραθερισταὶ καταφθάνουν κατὰ ἑκατοντάδας..

—Αἰτία ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ παρατηρηθεῖσα τὰς τελευταίας ἡμέρας ἁλματώδης ἄνοδος τῆς θερμοκρασίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ ὅτι δὲν ἀπαιτοῦνται ἀρκετὰ ἔξοδα διὰ τὸν παραθερισμὸν εἰς τὰ ἀνωτέρω παραθεριστικὰ κέντρα.

—Οἱ ὑπόλοιποι, ποὺ μένουν στὴν Πάτρα, περνοῦν τὸ Σαββατοκύριακο, ἢ ἔστω τὴν Κυριακὴν, κατὰ πρότιμησιν εἰς τὶς Ἰτιές καὶ τὶς πλησιέστερες ἐξοχές.

—Εἰς τὴν Ἀθήνα ἐκομίσθησαν πρὸ ἡμερῶν ἀρκετὰ κοτόπουλα ἐκ Τουρκίας.

—Διακρίσεον ἀπὸ τὰ δικά μας γιά τὸ «λειρὶ» τους καὶ τὸ βάρος τους.

—Σημειωτέον ὅτι οἱ Τουρκικὲς κότες μοιάζουν μὲ τοὺς δικοὺς μας πετεινοὺς καὶ δὲν σηκώνουν.. ἀστεῖα.

—Εἶναι δὲ ἀρκετὰ γόνιμες εἰς ὠοτοκίαν.

—Τὰ περισσότερα αὐγὰ των εἶναι δίκορκα.

—Ἡ μεγάλη ζέστη τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἐξηφάνισεν ὡς διὰ μαγείας τοὺς ἀγρυπνοῦντας μεσημεριάτικα πιτσιρίκους στὶς διάφορες συνοικίες.

—Ἔναι ἂν ἔλειπαν καὶ οἱ ἐσχάτως πολλαπλασιασθεῖσαι μυῖγες, θὰ ἐξησφαλίζετο ἕνας εὐχάριστος ὕπνος.

—Εἰς τὴν λεωφόρον τῶν παραθαλασσίων ἐξοχῶν, ὠνοματίσθη διὰ πανὸ μία ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐξοχῶν μὲ τὸ πτωχότατατον ... ὄνομα «Βλλα Πεῖνα».

—Ἐκ τῆς γενομένης διαπιστώσεως ἀπεκαλύφθη ὅτι ὄχι μόνον ... «Πεῖνα» δὲν ἐπικρανεῖ εἰς τὴν βίλλαν, ὅπου λουκούλεια προσφέρονται τὰ γεύματα, ἀλλὰ, ἀντὶ μιᾶς... ὡραιοτάτης θαλασσινῆς «πίνιας» ποὺ διεφημίζετο ὅτιἐνεφανίζετο ἐκεῖ, ἀνευρέθη ὅτι ἦταν σουπιά ...

ΝΕΟΝ ΣΙΔΗΡΟΠΩΛΕΙΟΝ - ΧΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ

Ἐργοστάσιον Συρματοπλεγμάτων

ΗΛΙΑ ΚΙΟΥΣΗ

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 112 — ΤΗΛ. 30—30

Ἅπαντα τὰ εἴδη Οἰκοδομῶν. Γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ πάσης φύσεως σιδηρικά, ἐλαιοχρώματα, χρώματα, βερνίκια κλπ. Συρματοπλέγματα δικτυωτὰ ἐκ σύρματος γαλβανισμένου εὐρωπαϊκοῦ διὰ περιφράξεις, ποταμοὺς σουμιέδες κλπ. Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι

ΣΑΤΥΡΕΣ

Κατανόησις !..

—*Γυναῖκα, ξέρεις τίποτα; Δὲν ἔχω σακκάκι...*

—*Κι' ἐγὼ ἀντρούλη μου, ποὺ νὰ στὰ πῶ νὰ στὰ λέω, τελειοποιήθηκα στὸ μπρίτζ καὶ τώρα, τὸ χρυσὸ σου μαθαίνω σκάκι...*

—*Ἄχ, μοῦ πάλησαν καὶ τὰ παπούτσια...*

—*Σημείωσε ἀγαπούλη μου, πώς μοῦ χρειάζεται ὁπωσδήποτε μιὰ τράσκα τῶν νυχιῶν. πέντ'—ἔξ μοσκοσάπονα, ἕνα ρούζ. τοῦ Γκερλαίν μιὰ λοσιὸν καὶ τῶν μαλλιῶν μιὰ βούρτσα.*

—*Ἄσε ποὺ μοῦ τρύπησε καὶ τὸ παντελόνι...*

—*Στῶπα, ἂν δώσουμε τὸ πάρτυ θὰ σκάσουν οἱ γειτόνοι!..*

—*Ἡ καὶ τὸ καπέλλο μου, ποὺ εἶναι τελείως ἀκατάλληλο...*

—*Καὶ δὲν θὰ καλέσουμε κανένα πεινασμένο δημόσιο ὑπάλληλο...*

—*Βρὲ γυναῖκα, ἀπελπίστηκα. Τὸ καταλαβαίνεις; Δὲν ἔχω κατάντεια!..*

—*Δῶρο γιὰ τὴ γιορτὴ μου τώρα θέλω, μόνο ἕνα βραχιόλι μὲ μπριλιὰν καὶ μὲ διαμάντια...*

—*Εὐχαριστημένος θάμουνα ὁ δύστυχος, στὸ λέω. ἂν μποροῦσα ἔστω καὶ μιὰ ντρίλινη νὰ κάμω φορεσιά...*

—*Κάθε κυρία τῆς τάξεώς μου ἐφέτος, μὴ τὸ ξεχνᾶς ὅτι παραθερίζει, χρυσὲ μου, στὴ Κηφισιά...*

—*Πές μου κι' ἐσὺ ἐν τέλει, μὲ τὰ χάλια μου, στὸν κόσμο πῶς θὰ βγῶ;..*

—*Τράκες θὰ κάνω στὴν πλάζ μὲ τὸ καινούργιο φιγουράτο μου μαγιό...*

—*Ἔτσι ποὺ ἔφτασα μόνο τὴ νύχτα θὰ βγαίνω παρέα μὲ τὰ φαντάσματα καὶ τὶς νυχτερίδες...*

—*Στὸ πιὸ κοσμικὸ κέντρο πάντα μου πηγαίνω καὶ πίνω παγωμένη τὴ μπύρα μου μὲ στρείδια καὶ γαρίδες...*

—*Καὶ θὰ κλειέμαι ὁ κακότυχος μέσα ὁλόκληρη τὴ μέρα...*

—*Ἀλήθεια, μὴ ξεχάσῃς νὰ μοῦ ἐξασφαλίσῃς θέσι γιὰ τὴν αὐριανὴ πρεμιέρα...*

—*Ἄσε ποὺ τρέμω πώς μὲ τὰ νοίκια ποὺ χρωστᾶμε θὰ μᾶς πετάξουν κι' ἀπ' τὸ σπίτι...*

—*Καὶ μόνο σὲ μεγαλοτραπεζέρη θὰ πῶ τὸ «ναί» γιὰ τὴ κόρη μαστὴ Δίτη...*

—*Καὶ θὰ μᾶς κατασχέσουν, θὰ τὸ δῆς, ἀκόμη καὶ τὰ στρώματα...*

—*Ἀπὸ χρόνια ὀνειρεύομαι μιὰ ἰδιόκτητη πολυκατοικία ὄχι καὶ πολὺ μεγάλη, νὰ [μ' ἐφτὰ ὀχτὼ πατώματα...*

—*Ἀπὸ τὸ ξεπεσμὸ καὶ τὴ ντροπὴ, νὰ τὸ ξέρῃς γυναῖκα, δὲν θὰ ἀνθέξω, θὰ πεθάνω...*

—*Πέντε λίρες δίνεις καὶ πᾶς πρώτη θέσι μὲ ἀεροπλάνο...*

—*Ὡραῖα στ' ἀλήθεια, γυναικοῦλα μου, ἡ τελευταία αὐτὴ μας συνεννόησι!..*

—*Γιατί; Ἐξ ἄλλου τὸ λέει ἡ λογική. Γυναῖκα, λόγου χάριν ὅπως ἐγώ, μὲ ἀσήμαντες μικροαπαιτήσεις πάντα τῆς εἶναι γιομάτη κατανόησι...*

Ρίτα Ν. Σαρδελιάνου

Σταυρόλεξον ἀρ. 405

	1	2	3	4	5	6	7
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Ὁ ἀριθμὸς 280 — Νότα, 2) Πόλις τῆς Πελοποννήσου (αἰτιατική), 3) Γάλλος φιλόλογος καὶ ἱστορικὸς, Ἀπαραίτητα στὰ ὑποζύγια ἢ ἐπαρχία τῆς Παλαιστίνης (λανθ.), 5) Ἔχει ὑπερφυσικὲς δυνάμεις, 6) Ὅπλο τῶν Μακεδόνων, 7) Νημάτιον — Δίφθογγος.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Ὁ ἀριθμὸς 220. — Νότα μουσικῆς, 2) Διδρυξπνοῦ φορίεται στὸ κεφάλι, 3) Τὸ μικρὸ ὄνομα γοήσσης τοῦ Χόλλυγουντ, 4) Ἡ μόνη ἐλπὶς, 5) Τεμάχιον, Κομμάτι, 6) Πόλις τῆς Θεσσαλίας, 7) Συγκατοβατικὸν — ἄρθρον.

Θεμ. Ἰωάν. Δημητρίου.
(*Σαββάλια Ἠλείας*)

Ὁ Ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. ΗΛΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Κανα κάρη 127.

Τὸ μοναδικὸν κέντρον τῶν Ὑψηλῶν Ἀλωνέων

ΣΕΝΟΥ

Ὀρχήστρα Τραγούδι

Καὶ κουζίνα ἐξαιρετική

Τὸ κυριώτερον δὲ μὲ τιμὰς — λαϊκὰς —

Τηλεφωνήσατε στὸ 22—68 διὰ νὰ σᾶς κρατηθῇ τραπεζάκι

Υφάσματα

Α)ΦΩΝ Σ. ΚΑΛΥΒΑ

ΓΩΝΙΑ

Ρήγα Φερραίου - Γεροκωστοπούλου

Ἡ μεγαλυτέρα συλλογὴ δερινῶν εἰδῶν

ΑΙ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑΙ ΤΙΜΑΙ

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΑΡΟΝΤΑ

ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

4ον

Ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Γεωργίου Παπανδρέου νὰ μπᾶσῃ στὴ κυβέρνησι τῆς Ἐθνικῆς Ἑνώσεως τὸ ΕΑΜ γιὰ νὰ μὴν ἔχῃ ἀντίπατασι στὴ ἀποβίβασι τῆς Κυβερνήσεως, ποὺ ἤρχετο ἀπ' ἔξω μὲ ἕνα πλοῖο χωρὶς ναυτικὸ ἄγημα, τὴν θεωρῶ ὡς τὴν μεγαλύτερη ἐπιτυχία, ὅπως δὲν ἦ ο ἄτυχη ἢ τόσον ἄγρια κατηγορηθεῖσα πολιτικὴ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ἑνωτικοῦ Κόμματος κ. Παναγιώτη Κανελλοπούλου στὴ Πελοπόννησο μὲ τὸν Ἄρη Βελουχιώτη. Εὔκολο εἶνε νὰ γράφῃ καὶ νὰ λέγῃ ἐκ τῶν ὑστέρων κανεὶς ὅ,τι θέλει, ἀλλὰ νὰ ἀντιμετωπίζει δόσκολα πράγματα μὲ ἀνθρώπους μὲ ἄλλη νοοτροπία, καὶ ἔξω πᾶσης τιμιότητος καὶ λογικῆς κατευθύνσεως, καὶ κινδύνους τῆς στιγμῆς τρομεροὺς, δὲν εἶνε τοῦ τυχόντος. Καὶ ὁ κ. Κανελλόπουλος ἔρχεται τρίτος ἀπὸ τὸν Βασιλέα Γεώργιο Β', τὸν πρωθυπουργὸ τῆς ἀπελευθερώσεως κ. Γεώργ. Παπανδρέου, στὴ σειρὰ τῆς κατανοήσεως τῶν μεγάλων, κριτῶν, φοβερῶν στιγμῶν ποὺ πέρασε ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὸ 1944 καὶ 1945.

Θὰ ἤθελα τοὺς ἐπικριτὰς τῶν δύο πολιτικῶν αὐτῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας στὸ κεφάλαιο τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ τῆς Πελοποννήσου, νὰ εἶχαν κλεισθῆ στὰ Γερμανικὰ στρατόπεδα ἢ τὰς Ἐαμοκομμουνιστικὰς φυλακὰς λίγες ὥρες, γιὰ νὰ καταλάβουν πόσο τρομερὴ ἦταν ἡ ἐποχὴ ἐκείνη, καὶ πόση δύναμι ψυχῆς καὶ πνεύματος καὶ θυσία ὑπομονῆς ἤθελεν ὁ χειρισμὸς τῶν πολιτικῶν τότε ζητημάτων ὅταν τὰ πάντα, μὲ τὴν πεῖνα, τὰ σαμποτάζ, τῆς βολοφονίας, τοὺς πυρπολισμοὺς, τὰς καταστροφὰς εἶχαν ξεχαρβαλώσει τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος. Ἀλλὰ οἱ ἐπικριταὶ δὲν ἔδειξαν οὔτε σεβασμὸν πρὸς τὴν ἱστορίαν, οὔτε εὐσπλαχνίαν πρὸς τὸν πόνον του Ἔθνους. Καὶ ὅταν ἀναλογισθῆ κανεὶς ὅτι ὁ τόπος σὲ τίποτε δὲν ἔπταισε στοὺς ἐπικριτὰς ἀλλ' ἀντιθέτως τοὺς ἔθρεψε καλῶς, τοὺς ἐπλούτισεν ὑπὲρ τὸ μέτρον καὶ τοὺς ἐτίμησεν παρ' ἀξίαν, τότε ἡ εἰρωνεία πληγώνει βαθειὰ τὴν καρδιὰ καὶ ὁ μυκτηρισμὸς σαλεύει τὴν διάνοια.

Στὸ στρατόπεδο Λυμπεροπούλου φαινόταν καθαρώτερα ὅλη ἡ Ἑλληνικὴ κρίσιμη κατάστασι. Τὴν βλέπαμε μὲ ἀγωνία. Γιατὶ βλέπαμε καθημερινῶς νὰ σκοτώνεται κόσμος Ἑλληνικὸς καὶ νὰ καίωνται ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου Ἑλληνικοὶ τόποι. Ἡ μόνη μας παρηγοριὰ ἦταν αἱ λειτουργίαι καὶ ἡ μεταλαβιὰ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Οἱ ἀρχιμανδρῖται Πανσοιολογιώτατοι κ. κ. Γερβάσιος Παρασκευόπουλος, Χριστόδουλος Παπαγιάννης, ἤλθαν κατ' ἐπανάληψιν στὸ στρατόπεδο καὶ μᾶς λειτούργησαν καὶ μᾶς μετάλαβαν. Τοὺς ἀκολουθοῦσαν πάντα, ὡς χορὸς ψαλτῶν, πονετικοὶ ὁπαδοὶ τῆς «Ζωῆς», καὶ αἱ Κυρίαι Σοφία Ζερβοπούλου, Ἠλιοπούλου, Παναγοπούλου, Ἠλιάδου, ἡ δις Γαβροπούλου καὶ ἄλλαι, ποὺ δὲν ἔμαθα τὰ ὀνόματά τους. Δὲν λησμονῶ ποτὲ τὰ ὀνόματα τῆς ἀδελφῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Διαγώνη, καὶ τῆς κ. Νίτσας Λυκουρ. Ἀναγνωστοπούλου, οὔτε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν κ.κ. Ἀθανασίου Καραμπᾶ, Νίκου Σκουλίκη, Ἠλία Βασιλείου, Ἰωάννου Σαρλῆ, ποὺ ἔδειξαν στὴ περίστασι ἐκείνη γιὰ μὲ στὴ Πάτρα. Οἱ συμπολῖται μου κ.κ. Ἰωάννης Κουβαρᾶς, Νώντας Κανούτας, Θανάσης Ἀναγνωστόπουλος ἤρχοντο στοῦ Λυμπεροπούλου, κάθε πρωΐ, γιὰ νὰ μάθουν ἂν εἴμεθα ζωντανοὶ καὶ ὅταν μὲ μόριους τρόπους κατωρθώναμε νὰ ἐπικοινωνήσουμε μὲ ἐπληροφόρουν γιὰ τὰ Ἑλληνικὰ νέα καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς εὐγενικῆς, καλῆς καὶ πάντοτε φιλοπάτριδος κοινωνίας τῶν Πατρῶν γιὰ μὲ καὶ τοὺς ἑτοιμοθανάτους τοῦ στρατοπέδου.

Τότε εἰς τὰς Πάτρας, μὲ τὸ τάγμα τῆς ἀσφαλείας ὑπὸ τὸν Συνταγματάρχην κ. Κουρκουλᾶκον, ποὺ εἶχε ἐπιτελάρχη του τὸν ἥρωα τῆς Κονίτσης κ. Γεώργ. Μπαλαντᾶν, εἶχε διαγραφῆ ἐξοντωτικὸς πόλεμος κατὰ τῶν κομμουνιστῶν. Στὸ Μεσολόγγι ἐκρατοῦσε ἄλλη ἀντίληψις σὲ μέ καὶ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς διοικήσεως καὶ τῆς χωροφυλακῆς. Καὶ ὁμολογῶ διὰ μίαν φορὰν ὅτι ἔχω μόνον ἐγὼ τὴν εὐθύνην ὅτι στὸ Μεσολόγγι δὲν ἦλθεν Τάγμα ἀσφαλείας. Ἀλλὰ τὸ σέ μερικοὺς δὲν ἄρεσε καὶ γιαυτὸ μοῦ ὕφαναν τὴν συκοφαντίαν στὰ Γερμανικὰ "Ες—"Ες ὅτι εἶμαι ἀρχηγὸς τοῦ κομμουνισμοῦ[καὶ ὅλων τῶν σαμποτάζ στὴ περιοχὴ τοῦ Μεσολογγίου. Καὶ εἶχε μάλιστα δημιουργηθῆ στὴ Πάτρα, τόσο ἐχθρικὴ ἀτμόσφαιρα κατὰ τῶν Μεσολογγιτῶν, ὥστε ἀναγκάσθηκα νὰ στείλω τὸ ἀκόλουθο γράμμα πρὸς τὸν ἀλησμόνητον φίλον μου καὶ συνάδελφο ἐν διοικηταῖς Κώσταν Πρεβεδοῦρον. Τὸ γράμμα αὐτὸ τὸ παρέδωσα στὸ φίλο διοικητὴ καὶ προξενικὸ πράκτορα τῆς Γαλλίας κ. Κωστάκη Π. Πετρόπουλο καὶ διὰ τοῦ θείου τῆς συζύγου του ἀντ)γουκ. Κ. Γεωργίου, ποὺ εἶχε τὴν εὐχέρεια τότε ὡς ἀξιωματικὸς αἰχμάλωτος τοῦ Γκαῖρλιτς νὰ ταξιδε